

særlig ved Skattevæsenet. Men her er der en Opgave for ham; det er det, der er hentydet til i Bemærkningerne, ikke til noget som helst andet.

Det ærede Medlem fra Bogense (G. Fog-Petersen), som i og for sig anbefalede Lovforslaget, gik ud fra, at hvis et saadant Embede som tilforordnet blev oprettet, maatte der samtidig ske en Nedlæggelse af et af de to Embeder, som nu samles i Generaldirektørens Person, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Der kan ganske sikkert ikke oprettes et nyt Embede, uden at der søges en Lønning til det, uden at Bevillingsmyndigheden giver sin Tilladelse til det, men det ærede Medlem har Ret i, at det er rigtigt, at det fastslaaes, at der ikke er tænkt paa at have mere end eet Embede. Det ærede Medlem var inde paa, at dette Embede maaske kun fik en midlertidig Karakter, og til en vis Grad giver jeg ham Ret. Naturligvis er det ikke i den Forstand midlertidigt, at det ikke skal vare længere end til 1916. Der er jo ikke nogen, der tror, at fordi Toldlovsforslaget foreligger i Oktober 1916, er dermed hele vort nuværende Skattesystem færdigt reformeret til Foraaret 1917. Man kan dog efter de Erfaringer, vi har, have nogen Formodning om, at det tager mere end een Samling at bringe det i Stand, som her skal bringes i Stand. Rimeligvis er der Tale om Aar, ikke om Maaneder, og rimeligvis forestaar der et stort Arbejde bagefter, saa hvis denne Mand ansættes som tilforordnet, kan man nok sige, at der er Arbejde for ham i de næste 6—10 Aar. Men saa er der den Fordel ved dette Embede, at det kan forsvinde igen, hvis man vil, og langt lettere, end et Departementschefsembede kan. Er et Departementschefsembede en Gang oprettet, er det overordentlig svært at faa det ophævet. Jeg kender meget faa Eksempler paa, at den Slags høje Embeder forsvinder ud af Centraladministrationen. Men derimod vil et Embede som tilforordnet kunne ophæves igen; det er i og for sig ogsaa en Fordel ved det. Naar man ikke synes om denne Titel af kommitteret eller tilforordnet, vil jeg dog sige, at den er gammel indenfor Toldvæsenet. Netop her har der bestandig været en tilforordnet; saa det er ikke noget nyt, jeg her foreslaar. For Resten har der jo ogsaa været kommitterede under Ministeriet for offentlige Arbejder, og man har egentlig ikke ment, at de ikke gjorde Nytte, og at deres Stilling ikke var opretholdelig, skønt de i

Virkeligheden var Departementschefer uden Departementer.

Det ærede Medlem, der sidst talte (Schovelin), gjorde sig megen Umage for at komme den nuværende Generaltolddirektør til Livs. Herpaa vil jeg ikke svare. Jeg kan ikke staa her og forsvare denne Embedsmand paa anden Maade end ved at sige, at jeg tager Ansvar for hans Ansættelse paa mig. Jeg mener, at han er fuldkommen skikket og dygtig til den Plads, han har, og jeg kan ikke begribe, at det skulde være til Forklejnelse for en Mand, at han indser, at han behøver nogen Hjælp til sit Arbejde. Det kan være, at det ærede Medlem er saa fuldkommen, at han aldrig trænger til nogen Hjælp, men det er ikke ualmindeligt for Mennesker, der paa en Gang er beskedne og har en rimelig Vurdering af sig selv, at de kan tro, at de ikke kan udrette alting alene, men trænger til en Medhjælp. Saaledes har den nuværende Generaldirektør ment, at han under det store omfattende Arbejde, han har under Forberedelsen til den store Skattereform, vi skal have, kan trænge til Hjælp, og han har ment, at en Embedsmand som den, der her er Tale om, kunde være denne Hjælp. Det ærede Medlem sagde, at den nuværende Generaltolddirektør ikke var Jurist og kunde trænge til juridisk Medhjælp, og at han heller ikke var Toldtekniker og derfor maaske kunde trænge til toldteknisk Medhjælp, men det ærede Medlem henviste selv til, at Direktøren i sit eget Kontor havde udmærket toldtekniskkyndige Mænd. Dertil kan jeg føje, at han ogsaa i sine Kontorer har udmærket juridiskkyndige Mænd. Det er netop Sagen, at det ikke er saa nødvendigt, at den overordnede Embedsmand er inde i enhver Detaille, naar han er saa heldig i sin Administration at have udmærket kyndige Folk, der er vante til at behandle Detailler. Det er ganske rigtigt, at i vort Toldvæsen sidder der Folk med stor Indsigt netop paa de Punkter, hvor det her kræves, med Hensyn til Toldteknikken. Derfor er det for Resten ikke sikkert, at en saadan Mand, selv om han er avanceret højt op paa Embedsstigen, just skulde egne sig til den højeste Plads. Der sidder ogsaa i Skattedepartementet udmærket kyndige Jurister, hvis Bedømmelser foreligger for Generaldirektøren for Skattevæsenet i hver enkelt Sag, men det er slet ikke sikkert, at Mænd, der kan behandle saadanne Sager, i og for sig egner sig til den overordnede Plads. Vi har det oven i Købet i det parlamen-